

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۰۶ مارچ ۲۰۱۸

پیمان های جهانی

۲

۶- کنفرانس تهران:

این کنفرانس در جوشاجوش جنگ جهانی دوم در ۹ قوس ۱۳۲۲ مطابق با ۲۸ نومبر تا اول دسمبر ۱۹۴۳ در تهران برگزار گردید، شرکت کنندگان در این کنفرانس رئیس جمهور امریکا "روزولت"، صدر اعظم انگلستان "چرچیل" و رهبر شوروی آنزمان "ستالین" بود.

از چپ به راست: ستالین، روزولت، چرچیل

کنفرانس هر چند برای اولین بار سه رهبر پر قدرت جهان را مقابل هم قرار داده بود، مگر در اساس ادامه کنفرانس قاهره بود که بین عین کشورها در سطح پائینتر انعقاد یافته بود.

در جریان کنفرانس، امریکا که تازه پای به میدان جنگ گذاشته بود با آن که کمر ارتش المان بر اثر ضربات ارتش سرخ شکسته بود، خلاف برخوردش با ستالین که توأم با فروتنی بود و به همان علت اکثر پیشنهاد های ستالین از طرف وی پذیرفته شد، مقابل چرچیل تا حدودی از موضع برتر برخورد نموده بیشترین وقت کنفرانس را چگونگی بررسی و موافقت با تشکیل جبهه غرب به وسیله ارتش انگلیس و امریکا احتوا می نمود.

خلاف برخورد غرور آمیز امریکا در جریان کنفرانس، چرچیل برخورد بسیار زیرکانه پیش گرفته، شخصاً به مثابه بزرگداشت از مقاومت خلق شوروی و در پیشاپیش آن ارتش سرخ در ستالینگراد و تحمیل شکست نابود کننده بر ارتش المان، شمشیری را که بعد ها موسوم به شمشیر ستالینگراد گردید، به شخص ستالین تحفه داد.

این سه رهبر آنروز جهان با آن که علیه "هیتلر" مشترکاً می جنگیدند، مگر هریک از آنها اهداف خاص خود را از نظر دور نمی داشتند. چنانچه روزولت سخت تلاش می نمود تا شوروی را در جبهه شرق علیه ارتش جاپان نیز وارد جنگ نماید، در حالی که چرچیل تلاش می ورزید تا علایق کشورش را نسبت به کشور های اروپای شرقی به خصوص بالکانات به طرف های مقابل تفهیم نماید. عکس آنها برای ستالین خیلی مهم بود که به محض ختم جنگ، ارتش هائی که بنا بر ضرورت های جنگی اینجا و آنجا را تحت تصرف خود در آورده بودند، مناطق اشغال شده را هرچه زود تر ترک نمایند.

در خاطراتی که مادر محمد رضا شاه نگاشته است، حین یادآوری از مهمانان ناخوانده آنروز تهران، از تنها کسی که به نیکوئی یاد نموده ستالین است. مادرشاه می نویسد که آن دو زمامدار دیگر با آن که پسرش را خودشان به جای پدرش به قدرت رسانیده بودند، برخورد شان نسبت به شاه و مردم ایران سخت توهین آمیز بود، آنها هیچ زمانی نخواستند تا با محمد رضا شاه پادشاه ایران دیدن نمایند، در حالی که ستالین به دیدن ملکه مادر و فرزندش رفته ضمن دلجوئی از آنها وعده نمود به آنها که به محض ختم جنگ هیچ ارتشی در خاک ایران باقی نخواهد ماند.

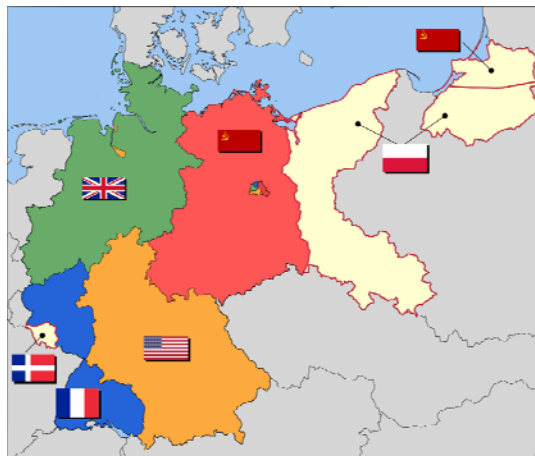
۷- کنفرانس یالتا:

این کنفرانس که در حقیقت دومین کنفرانس بین سران قدرت های پیروزمند آنروز جهان در کریمیه یا یالتا از چهارم الی یازدهم فبروری ۱۹۴۵ دایر شده بود، زمانی بود که ارتش پیروزمند اتحاد جماهیر شوروی آنروز حدود ۶۵ کیلومتر از برلین فاصله داشت. کنفرانس از آغاز الی انجام آن به نحوی تحت تأثیر جذبه و نفوذ معنوی ستالین و توانمندی ارتش سرخ قرار داشت. در این کنفرانس تقریباً راجع به سرنوشت تمام کشور های اروپای شرقی و آینده آنها من جمله قسمتی از شرق پولند و آینده المان بعد از نابودی کامل المان هیتلری صحبت به عمل آمد.

از چپ به راست: چرچیل، روزولت، ستالین

شرکت کنندگان کنفرانس که باز هم ستالین، روزولت و چرچیل بودند، طی ۶ روز جریان کنفرانس، خلاف کنفرانس تهران که توفقات آن بیشتر شرایط جنگی آنروز را هدایت می نمود، گامهای بلندی در جهت جغرافیای سیاسی جدید بعد از جنگ در سطح بین المللی برداشته، در واقع تقسیمات جهان به دو بلوک شرق و غرب در همان کنفرانس نقطه گذاری گردید. به علاوه فکر ایجاد "ملل متحد" نیز در همان کنفرانس مطرح گردید.

تقسیمات کشور المان بین نیروهای متفقین

۸- کنفرانس پوتسدام:

از چپ به راست: چرچیل، ترومن ، ستالین

این کنفرانس که در ماه جولای ۱۹۴۵ یعنی مقارن ختم جنگ جهانی صورت گرفت، در واقع بیشتر از آن که جهت حل مشکلات زمان جنگ دایر شده باشد، به نحوی تقدیر از پیروزی متفقین بر المان هیتلری بود. این کنفرانس از چند جهت با دو کنفرانس قبلی متفاوت بود. تفاوت اول در ترکیب کنفرانس بود، چه بعد از مرگ روزولت، ترومن به حیث جانشینش در کنفرانس شرکت نموده بود. تفاوت دوم این بود که در جریان کنفرانس به اساس انتخابات پارلمانی در انگلستان، حزب محافظه کار چرچیل اکثریت خود را از دست داده به جایش کلیمنت اتلی رقیب انتخابی اش پیروز شده، روز های آخر کنفرانس را بر هیأت نمایندگی انگلستان ریاست نمود. سومین نکته در قسمت جریان کنفرانس، استفاده از بمب اتمی توسط امریکا علیه جاپان بود که مسؤولیت صدور فرمان انجام آن را شخص ترومن از همانجا صادر نمود.

ناگفته نماند ایالات متحده آمریکا که اولین و یگانه کشوریست که از بمب اتمی علیه دشمن آنهم زمانی استفاده نموده که جنگ تقریباً ختم شده و هیچ ضرورت به استعمال آن وجود نداشت، از همان تاریخ تا امروز از سلاح اتمی اش به مثابه چماق سرکوب، علیه تمام کشور های دیگر استفاده نموده است. برخی از مؤرخین اعتقاد دارند که ارتش امریکا می خواست بدانند که نتایج استفاده از بمب اتمی چه خواهد بود، به همین منظور از آن استفاده نمود. مؤرخین دیگری را اعتقاد بر آن است که امریکا جهت ترساندن تمام اروپا به خصوص اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی آن بمب را استعمال نمود، مگر استفاده از بمب به جای آن که ستالین را بترساند، عزمش را جزم نمود تا در اسرع وقت ممکن ارتش سرخ را با سلاح اتمی مسلح بسازد، کاری که چند روز قبل از مرگش بدان توفیق یافته، شوروی را نیز صاحب سلاح اتمی ساخته، بر مبنای آن تقریباً برای نیم قرن جهان در مناسبات "تعادل ترس" قرار گرفت.